

[Aase Olesen]

socialudvalget, hvor jeg synes, det kan være meget relevant at få diskuteret, hvordan de eksisterende centre fungerer. De fungerer nogle steder ganske udmærket, andre steder glimrer de ved deres manglende tilstedeværelse.

Jeg er ikke enig, når SFs ordfører her siger, at rådgivningen om den fælles forældremyndighed nu er bragt på plads. Jeg ved ikke, hvilken viden SFs ordfører ligger inde med på det område, men det kan vi forhåbentlig få opklaret. Den er næppe kommet i gang endnu, og jeg synes, det er meget relevant at få diskuteret denne rådgivning om skilsmisser, om fælles forældremyndighed og også adskilt forældremyndighed. Vi må jo nok erkende, at den mægling, der finder sted i statsamtene i dag, i meget høj grad er, skal vi sige ikke-eksisterende. Det er i hvert fald det, mange mennesker oplever.

Når jeg synes, det er særdeles relevant at diskutere tingene i socialudvalget, er det, fordi vi skal se tingene i sammenhæng, og fordi vi med de nye bestemmelser om kontanthjælp forhåbentlig får flere ressourcer i socialforvaltningerne til rådgivning og vejledning. Det, som hele tiden har været bistandslovens egentlige mening, er, at man først og fremmest skulle rådgive og vejlede folk. Derfor er det rimeligt at se på, om man kan få flyttet nogle af de ressourcer over til det, der egentlig er meningen med socialt arbejde. Derfor synes jeg som sagt, det er udmærket at få det lagt over til socialudvalget.

Når forslagsstillerne hævder, at mange dårlige familieforhold skyldes manglende viden om børn, så må jeg sige, at det tror jeg egentlig ikke. Det er nok mere mangelen på anvendelse af viden. Jeg tror egentlig, de fleste mennesker i dag godt ved, hvad der er godt for børn. De ved godt, hvad der skal til, men familierne er af andre grunde stillet sådan, at de ikke er i stand til at benytte sig af den viden. Jeg tror, at opgavens karakter egentlig er det, man kan kalde pædagogisk omsorg, og det har ikke noget at gøre med at blande sig i folks privatliv. Jeg tror, der er et meget stort behov for at vejlede og rådgive familier som helhed.

Det tredje afsnit i beslutningsforslaget handler om oprettelse af et særskilt forskningscenter for børn og unge. Om det må jeg sige, at det er vi ikke tilhængere af. Helt principielt ser vi en fare for at sprede forsk-

ningen. Det er begrænset, hvad vi har af forskere, og der skal også et vist miljø til for at lave fornuftig forskning. Vi mener faktisk, at der vil være god mulighed for at lægge denne forskning, som man ønsker intensiveret, ind på eksisterende forskningsinstitutioner.

Dermed vil jeg altså anbefale anden del af forslaget til velvillig behandling i socialudvalget.

Birgith Mogensen (CD):

Det er ikke mange måneder siden, vi her i salen behandlede et lignende beslutningsforslag fra VS. I CD mener vi stadig væk ikke, det er nogen god idé at oprette en selvstændig og uafhængig børneombudsinstitution, hvad socialdemokratiet nu foreslår, og det er der mange grunde til.

Vi mener selvfølgelig, at man skal prøve at vurdere problemerne set under børnenes synsvinkel, men indsatsen for at bedre vilkårene skal efter vores opfattelse gøres meget tættere på børnenes hverdag, og det kan f.eks. ske gennem skole og socialforvaltning. Afstanden mellem børn i hverdagen og en børneombudsinstitution vil blive alt for stor til, at den kan overskues. Desuden er vi bange for, at selve begrebet ombudsinstitution let kan blive udvandet, hvis vi etablerer ombudsmænd for særgrupper.

I CD vil vi bestemt også være med til at hjælpe de børnefamilier, som har behov. Vi ved, at det for manges vedkommende er en trængt gruppe, men vi tror så afgjort ikke, at vejen til forbedringer går via en børneombudsinstitution. Faktisk har vi i dag en temmelig stor viden om børn, og den skal selvfølgelig udbygges, men – det vil jeg gerne understrege – det er absolut ikke entydigt, hvad der er til bedste for barnet.

Hvad angår decentrale rådgivningscentre, arbejdes der i retsudvalget med tanken om, at den rådgivning, der netop er etableret i amterne i forbindelse med de nye regler om fælles forældremyndighed, også skal tilbydes familier, der ikke har en verserende sag efter myndighedslovgivningen. Derfor synes jeg, som justitsministeren også er inde på, at vi skal afvente, hvilke erfaringer den nye rådgivning giver, inden vi starter nye rådgivningsfunktioner op i amterne.

Med hensyn til forslaget om et forskningscenter for børn og unge: hvorfor kan vi ikke